

ДНЕВНИКЪ II.

Засѣданіе на 14 Февруария 1879.

Засѣданіето се откри на 10 часа прѣдъ обѣдъ.

Прѣди откриванието му намѣстника на Н. Сиятелство ИМПЕРАТОРСКИЙ Комисаръ, Н. Превосходителство г. Лукияновъ, се обѣрнѣ къмъ Н. Блаженство, бивши Екзархъ, Антина Видинскаго, и му прѣложи отъ странѣ на ИМПЕРАТОРСКИЙ Комисаръ да залови мѣстото на привремененъ прѣдсѣдателъ на Народното Събрание и да повика лицата, които ще послужатъ за привременни подпрѣдсѣдатели и секретари на Събранието, до избираніето на редовно и постоянно бюро.

Н. Блаженство залови мѣстото на прѣдсѣдателя, обяви събранието открыто и, като каза, че сички образованъ свѣтъ си е обѣрнѣ очите къмъ настъ и че успѣхъ на дѣлото, за което сме се събрали, заваси отъ политическите мудрости, която ще покажемъ, и жела отъ Събранието благоразумие и умѣренность въ разискванията и повика за подпрѣдсѣдателъ Н. В. Прѣосвященство г. Симеона Прѣславскаго и за секретари Н. В. Прѣподобие Архимандрита Константина и Т. Икономова.

Слѣдъ това, по ново прѣложение на намѣстника на ИМПЕРАТОРСКИЙ Комисаръ, направи се провѣрка на депутатите по официалній списъкъ и се просто извикване на сѣки депутатъ, при което имената на присъствующите, отсѫствующите и замѣнените членове се записаха въ особенъ листъ, съ приличнѣ бѣлѣжки, и се приложиха при настоящия дневникъ.

Въ този случай г. Лукияновъ забѣлѣжи, че въпроса за замѣняването на едини депутати съ други и за правилността на туй замѣняване ще се разгледа подробно въ едно отъ слѣдующите засѣданія.

При произнасянието на името на Свищовскии депутатъ по право, г. Димитрия Аннева, бивши прѣдсѣдателъ на Градски Съвѣтъ въ Свищовъ, и при изявленіето, че той е замѣненъ въ Народното Събрание съ г. Гавриила Неновича, нинѣшният прѣдсѣдателъ на рѣчній Съвѣтъ, г. Балабановъ, депутатъ по право и на Свищовскии Округъ, се подигнѣ отъ мѣстото си и обяви, че желае да каже нѣколко думи върху това замѣняване, когато му дойде редъ.

Провърката по спъсъка свършила, Н. Блаженство, привременният прѣдсѣдателъ на Събранието, даде думжъ на г. Балабанова, който обяви отъ катедржъ, че подига думж за този въпросъ, защото е важенъ за Събранието и се касае до единъ принципъ, а не до каква да е частностъ. Почленният Свищовский депутатъ заяви, че почита лицето, което е замѣнило г. Аннева, нѣ че желае да знае, защо е станжало туй замѣняване, когато Анневъ е билъ вече извиканъ да присъствува на Събранието и името му е означено въ официалният списъкъ на депутатите. Безъ да испитва, до колко е било право това, дѣто по просто донесение на окружният Началникъ въ Свищовъ, г. Рущукский Губернаторъ е свалилъ отъ службжъ г. Аннева и съ това го е лишилъ отъ възможностъ да се намѣри на Събранието, г. Балабановъ изявлява желание да се узнае, таквози постижаване съ единъ депутатъ, вече назначенъ, не е ли неправилно и не заключава ли опасностъ за неприкосновеностъ на депутатите, защото ако членовете на Събранието, било по право, бихо по назначение, или по изборъ, загубватъ тий лесно мѣстото и службата си по едно просто донесение на окружният Началникъ, то не щѣше ли да бѫде опасно — много отъ днешнитѣ членове на Събранието да изгубятъ съ службжъ си заедно и правото да присъствуваатъ на Събранието, като прѣставители, и да на напускатъ това Събрание безъ врѣме и прѣди да се свърши работата, за която сѫ свикани? Тоя въпросъ иска разяснение и за това г. Балабановъ отъ правя въпросъ, комуто слѣдва, какви сѫ гаранции, които ще запазватъ Събранието отъ подобни случаиности.

Въ отговоръ на това г. Лукияновъ каза, че нему като не е известно какви сѫ причинитѣ, които сѫ накарали г. Рущукский Губернаторъ да свали г. Аннева отъ службжъ и да го замѣни съ Неновича въ Събранието, онъ си запазва правото да даде нужнитѣ разяснения по тая работа, щомъ тий пристигнатъ. Тоя случай обаче съ Аннева не трѣба да беспокой Събранието, защото неприкосновеността на депутатите си остава непочекната и беспрѣкословна, както ще се говори за това при обсѫжданието на сътвѣтствующите членове въ Органическия уставъ.

Като земѣ поводъ отъ това, дѣто въ провърката по списъка единъ отъ избранитѣ въ Шуменъ депутати, именно Харалампий Ангеловъ, е замѣченъ съ присъствуващия на Събранието Хаджи Сюлеймана отъ сѫщия градъ, г. Славейковъ прѣдлага да се разъяснятъ причинитѣ, които сѫ извикали това замѣняване.

Въ отговоръ на туй прѣдложене Н. В. Прѣосвященство подпрѣдсѣдателя обяви, че замѣнянието тука се оправдава съ распореждането на ИМПЕРАТОРСКИЙ Комисаръ, който е заповѣдалъ да се испратятъ отъ Варненските Губерният пятима депутати отъ турцитѣ, вслѣдствие на което Ангеловъ се замѣнява съ Х. Сюлеймана, който, по увѣренията на депутатите отъ Шуменъ Никола Попова и Доктора Парушевѣ, ималъ е вишегласие на изборите съдѣ Ангелова.

Г. П. Горбановъ приложи, че е много желателно да се узнаятъ причинитѣ на това, дѣто избранитѣ отъ народа депутати не сѫ ни въ съразмѣрностъ съ населенитето на окрузитѣ, ни равночисленни за сичкитѣ окрузи, нѣ нѣкои окрузи се прѣдставляватъ отъ по много депутати, а нѣкои отъ по малко. Ако числото на депутатите трѣбаше да бѫде съразмѣрно съ населението въ различнитѣ окрузи,

то Търновский округъ, като по многолюденъ, тръбаше да има по много представители въ Събранието, а не само петь, както по малолюдни Берковский Округъ.

На това г. Лукияновъ отговори, че отъ съки округъ сж се искали толкова депутати, каквото е числото на населението, сир. отъ по многолюдните окрузи сж се земали по много депутати, а отъ по малолюдните — по малко, като се е смятало на съки 10,000 души жители да се падне по единъ представител.

За да прѣкъса туй разисквание, Н. В. Прѣосвященство подпрѣдсѣдателя каза, че по добре ще бѫде, ако този въпросъ се разглѣда по сетьѣ, когато се скончи провѣрката и се избере постоянно бюро.

Като допълнение на това г. Лукияновъ каза, че най нужното сега е да се провѣрятъ изборите на депутатите отъ народа съ прѣглеждане на тѣхните пълномощия, за да се знае отнапредъ, кой има право на гласъ въ Събранието и кой не, защото събранието като е свикано да разгледа органический уставъ на княжеството, правата на депутатите за гласоподаване трѣба да бѫдатъ добре опредѣлени отъ напредъ.

По слѣдствие на това пристъпи се до разглеждането на свидѣтелствата у сичкитъ депутати отъ народа — да ли тий сж правилни, и намѣрихъ се дѣйствително таквизи, които даватъ право на рѣчените депутати да присѫтствуваатъ на засѣданията, освѣнъ, Османъ-Бея, който се обѣща да си прѣдстави свидѣтелството по сетьѣ, защото го забравилъ, на квартиркъ си.

При таї двойна провѣрка, по списъка и по документите, се обнаружи, че станжало слѣдующите замѣнявания въ лицата на депутатите: Гг. Димитрий Кучаръ изъ Ески-Джумж се е замѣнилъ съ Х. Илия Маркова;

Параксева Костовъ изъ Никополь съ Никола Вачева;

Димитрий Ангеловъ изъ Кюстендилъ съ Д. П. Любенова;

Х. Вандо изъ Врацъ съ Димитрия Боянича;

Николчо Занкинъ изъ Врацъ съ Николча Василиева;

Иванчо Николовъ изъ Врацъ съ Тодора Димитрова;

Юрданъ Ивановъ изъ Берковци съ Х. Петра Х. Илиева;

Тодоръ Икономовъ изъ Рущукъ съ Тодора Станчева;

Георгий Кирковъ изъ Плевенъ съ Доктора Странски;

Савва Стояновъ изъ Ески-Джумж съ Марка Георгиева;

Че за замѣняването на нѣкои отъ тѣхъ, именно за Савва Стоянова и Т. Икономова, въ канцелярията на ИМПЕРАТОРСКИЙ Комисаръ има свѣдѣния и че замѣнението е правилно, понеже е станжало по заповѣдъ на Княза-Комисара и слѣдъ оставката на първите, т. е. Стоянова и Икономова. Замѣстителъ Марко Георгиевъ и Т. Станчевъ сж имали на изборите вишегласие;

Че за замѣняването на Х. Ванда и Николча Занкинъ, ако и да нѣма свѣдѣния въ канцелярията на Н. Сиятелство, замѣняването се намира правилно, защото първия по частните си дѣла отсѫтствува изъ България, а втория е боленъ. На мѣстото имъ се прѣдставятъ лица, които сж имали вишегласието слѣдъ тѣхъ, както се види отъ свидѣтелствата, които носятъ;

Че за замѣняването на Иванча Николаевъ и Георгия Киркова, които

като предсъдатели на съвѣти, иматъ право да присъствуватъ на Събранието и безъ избираніе отъ народа и които вслѣдствие на това отрѣкли се отъ избираніето си и пожелали да се замѣнятъ съ други, като нѣма въ канцелярията никакви свѣдѣния и като не се знае, до колко правилно е станало това замѣняване. Събранието пожела, по предложение отъ г. Балабанова, да се поискатъ свѣдѣнія отъ мѣстото на замѣняваніето. Г. Намѣстника на ИМПЕРАТОРСКИЙ Комисаръ обѣща да представи тия свѣдѣния на Събранието, щомъ тѣ пристигнатъ; и на конецъ

Че въпроса за правилността или неправилността на замѣняваніето на Димитрия Ангелова, Гордана Иванова и други като не е до тамъ ясенъ за Събранието, трѣба да се разрѣши отъ намѣстника на ИМПЕРАТОРСКИЙ Комисаръ въ Събранието.

По поводъ на тѣзи замѣнявания въ събранието се исказахъ таквизи забѣлѣжвания, предложения, мнѣния и желания:

Г. Балабановъ предложи да се искатъ отъ Берковицѣ протоколитъ на избираніята, за да може да се сѫди съ пълно знание, до колко е правилно и законно замѣняваніето на г. Киркова и Юрдана Иванова съ доктора Странски и Х. Петра. Въ този случай г. Балабановъ исказа мисъль, че това замѣняване може да е станжало единствено по желанието и рѣшението на окружните началници въ рѣчените мѣста и че нищо не ще ни изведи тѣй добрѣ отъ съмѣната, както самите протоколи на изборите.

Г. Цанковъ побѣрза да приложи, че по добрѣ е да се поискатъ протоколитъ на избираніята отъ сичките окрузи, дѣто сѫ станжало замѣнявания.

Г. Лукяновъ обяви, че за основание за таквизи замѣнявания е служило распорежданіето на Н. Сиятелство Княза Комисара, въ което е казано, че е позволено, по известни причини, като болѣсть, оставка, от欠缺ствие на избранния или повиканния депутатъ, да ставатъ замѣнявания, нѣ така щото намѣсто недошлий депутатъ да се проважда съкога онзи, който на избираніята е ималъ вишелгласието слѣдъ него, сир. слѣдъ онзи, който не е могълъ да дойде на Събранието. За нѣкой отъ подобни замѣнявания вече сѫ стигнали въ канцелариите на Княза Комисара свѣдѣния и тѣзи свѣдѣния сѫ напълно съгласни съ распорежданіята на Н. Сиятелство; нѣ за други никакви свѣдѣния не сѫ получени. Заради това г. Лукяновъ е съгласенъ да поиска отъ Берковецъ и Плевенъ свѣдѣния и да ги представи, когато пристигнатъ, на Събранието.

Г. Грековъ приложи че г. Лукяновъ му облекчилъ труда съ своите обяснения и че до сега като не сме имали избирателенъ законъ, то никакъ не е възможно да сѫдимъ точно-правилни ли сѫ въ сичко изборите, или не. Щомъ добийме такъвъ законъ, ний ще можемъ да сѫдимъ за работата. Колкото за сега, ний трѣба да считаме изборите за правилни, щомъ нѣма отъ никого оспорвания (контестации) за това. Споредъ г. Грекова онѣзи, които трѣбали да се намѣрятъ на Събранието по право, като предсъдатели на Совѣти, не сѫ щѣли да иматъ два гласа въ събранието и за това, вѣроятно сѫ се отрѣкли да бѫдатъ и депутати по изборъ отъ народа. За таквози нѣщо не трѣба и дума да става.

Г. Дукияновъ подтвърди сичко това и каза, че безъ контестация отъ нѣкого изборитѣ трѣба да се считатъ за правилни.

Г. Балабановъ възрази на това, че изборитѣ не сѫ ставали совершенно безъ редъ, безъ законъ, нѣ сѫ се назили въ това известни правила, известенъ порядъкъ, ко то сѫ исказани въ предписанията на ИМПЕРАТОРСКИЙ Комисаръ. Той счита следователно за своя дѣлъностъ да повтори, че трѣба да се искатъ не прѣмѣнно избирателните протоколи отъ Берковци и Плевенъ и да се узнае, да ли замѣстителите сѫ заловили мѣстата си по тоя сѫщия начинъ, който е предписанъ отъ ИМПЕРАТОРСКИЙ Комисаръ.

Г. Славейковъ подтвърди думитѣ на г. Балабанова противъ г. Грекова и прибави, че и отъ Враца трѣба да се искатъ свѣдения за станжалите тамъ замѣнивания, защото замѣниванията въ Враца сѫ почти отъ сѫщия характеръ, както и замѣниванията въ Берковци.

Въ отговоръ на Г. г. Балабанова и Славейкова, г. Грековъ каза, че той не е противъ на това, дѣто да се провѣрятъ нѣкои избори и замѣнивания по избирателните документи, нѣ намира, че съ това ще се проточи работата и ще станжатъ бесполезни помайвания въ дѣлата на Събранието, което ще биде много жално за много отъ депутатите. По добре би било и по малко помайливо за Събранието, ако другарите на замѣстителите кажатъ, какъ сѫ станжли замѣниванията. Ако тѣзи другари исповѣдатъ, че замѣстителите сѫ имали на изборите вишелгласие слѣдъ опѣзи, които замѣняватъ, замѣниванията да се приематъ и на въпроса "да се даде край".

Г. Балабановъ възрази, че като депутатинъ, той не може да каже, че единъ отъ събранието му е избранъ правилно, а единъ цеправилно; туй ще се узнае само отъ документите за изборите. Заради това той се съгласява съ мнѣнието на г. Славейкова, който казва че Народното Събрание може да иска отъ правителството или тѣзи документи, за да се разгледатъ въ самото Събрание, или да се каже послѣднето, какво гласятъ документите.

Г. Цапковъ обяви, че листа на избранието като се намира у намѣстника на Княза Комисара въ Събранието и особенъ законъ за изборите като нѣма за сега, то изборите можемъ да провѣряваме по този листъ и да не се простираме върху тоя въпросъ.

На туй г. Балабановъ възрази, че пишо като не ни доказва, да ли прѣстоѧщи сѫ народни представители сѫ дѣйствително избрани отъ народа, или сѫ назначени отъ окружните Началници, както се помѣни и попрѣди, то провѣрката чрезъ избирателните документи става твърдъ необходима. Официалният списъкъ тукъ не е достатъченъ, защото въ него сѫ запишани имена, които началствата сѫ съобщили.

Г. Ликияновъ отвѣти, че списъкъ е вѣренъ и автентиченъ. Той ще се счита за такъвъ, додѣто не се представятъ доказателства въ противното.

Г. Подпрѣдсъдателъ каза, че тѣй следвано, разглеждането не ще се свърши никога, защото ако нѣмаме довѣрие на списъка и на документите у депутатите отъ

народа, тогава тръбва да искаме документи от сичките депутати, което ще бъде голъма нелъпостъ. Но добръ е да се ограничимъ въ разгледванието на спорните документи и замъняния.

Тука Н. В. Пръвосвещенство Мелетий Софийски, като земаше поводъ отъ това, дъто нѣкои лица присъствоватъ въ Народното Събрание и по право и по избиране отъ народа, прѣложи въпросъ за правото на гласове у подобни лица и пожела да знае, съ право на два гласа ли ще се ползовать таквизи лица въ Събранието, или само на единъ.

На това цѣлото Събрание отговори единодушно, че сичките членове се ползватъ съ по единъ гласъ колкото и да му сѫ пълномощията.

Тѣзи въпроси исчерпани, прѣдсѣдателя на Събранието обяви, че на Събранието прѣдлжи да пристъпи къмъ избирането на постоянно свое бюро; нѣ на туй прѣдложение много гласове отвѣтихъ, че Събранието още не е приготвено за таквази стъпки.

Този отвѣтъ г. Балабановъ прѣстави отъ своя страна тий: „азъ мисля, че на сѣки отъ депутатитѣ е дозволено да размисля, разисква и да се съвѣтува върху онѣзи работи, които за него сѫ важни. Избирането на бюро като е отъ таквизито работи, азъ бихъ желалъ да се отложи избирането, додѣто сѣки си помисли върху това и се приготви“.

Г. Димитрий Икономовъ възрази на това и обяви, че голъма частъ отъ депутататитѣ като е готова да пристъпи на часа къмъ избиране на бюрото, изборитѣ не тръба да се отлагатъ. Той приложи, че депутататитѣ отъ Губерниите Варненска и Видинска сѫ съгласни върху това, и че нему се види чудно, какъ г. Балабановъ не е можилъ да се приготви дс сега за едно нѣщо, за което сѣки си е помислилъ.

Противъ това заявление г. г. Яковъ Геровъ, депутатъ отъ Варн. Губерния, и Илия Цановъ депутатъ отъ Видинъ, протестувахъ и казахъ, че тий, ако и да принадлежжтъ на казанитѣ Губерни, не гледать на работжтѣ по такъвъ начинъ и не сѫ съгласни съ изявленето на депутата Икономова Димитрия.

Г. К. Стоиловъ обяви, че не може да разбере, какъвъ изборъ на бюро ще бѫде той, когато Събранието нѣма още вътрѣшенъ регламентъ и не може да знае, колко подпрѣдсѣдатели тръба да избира, колко секретари и проч. Той прѣдлага проче да се отложи избирането на бюрото до изработванието и утверждението на регламента.

Г. Балабановъ повтори, че избирането на бюрото тръбва да стане слѣдъ изработванието и приеманието на рѣгламента, по който ще се води Събранието въ сичките си дѣла, и приложи, че много му е жално това, дѣто нѣкои депутати се исказватъ така, като да сѫ прѣставители на едно място отъ Българското Княжество, а не прѣставители по цѣлото Княжество, както е прието на сѣкаждъ и както тръбва да бѫде у насъ. Той оплаква таквози дѣление по Губерни и обявява, че то е крайно вредително за общото дѣло, за отечеството.

Г. Горбановъ, като се опира на това, дѣто още не е рѣшено — да ли сич-

китѣ прѣдстоящи депутати сѫ приети въ Събранието, както напримѣръ се случава съ Г. С. Берона, прѣставителя на Българското Книжевно Дружество въ Браила, прѣлага сѫщо тѣй отлаганието на избираніе постоянно бюро за посетнѣ, когато Събранието ще бѫде по добрѣ приготвено.

Г. Лукянновъ обяви, че прѣставителъ отъ Книжевното Дружество се е поискалъ, че името му като не било съобщено на канцеларията на ИМПЕРАТОРСКИЙ Комисаръ, то не можило да влѣзе въ списъка на имената на депутатите. Това обаче никакъ не бѣркало на г. Берона да бѫде дѣйствително членъ на Събранието, като депутатъ отъ горѣказаното учрѣждение.

Между другитѣ причини за отлаганіе на избираніето на постоянно бюро г. Горбановъ като побѣрза да приложи и нуждѣтъ да се разрѣши въпроса за равното число народни депутати отъ Търновски и Берковски окрузи при неравното число на жителитѣ въ тѣзи окрузи, г. Лукянновъ обяви, че числото на избранитѣ депутати отъ сѣки округъ е съразмѣрно съ количеството на населението, както постѣдното е прѣставено въ списъците отъ мѣстните началства. Г. Хр. Стояновъ депутатъ отъ София, е работилъ върху тоя въпросъ и знае много добре, че Висшето Началство строго е пазило пропорцията между населението въ сѣки округъ и неговите прѣставители въ Народното Събрание. Отъ съкѫдѣ поисканитѣ прѣставители сѫ единъ на 10000 души межко население.

За по добро разяснение на работата г. Хр. Стояновъ побѣрза да каже, че той много се е трудилъ съ изучваніето на своето отечество въ статистическо отношение, че той е много разговарялъ за това както съ г. Лукянова тѣй и съ своите непосредственни Началници и че на съкѫдѣ въ княжеството отъ 10000 души межко поколѣние са е искалъ единъ прѣставителъ. Ако въ пропорцията на депутатите отъ Търновски и Берковски окрузи сѫ станали погрѣшки, това не е било по винѣ на Централното управление, а на мѣстните Окружни Началници и Губернатори, които, по небрежение къмъ заповѣдите отъ Князя, отъ нѣйтѣ представили цифри на цѣлото население въ округа, а отъ другадѣ само на межкото поколѣние. Въ прѣставенитѣ отъ Берковца цифри на жителитѣ, както азъ отъ сете се съумѣсахъ, се заключаватъ и жителитѣ отъ женский родъ и тая цифра като е 50 и толко 9 хиляди, то и представители отъ народа въ тоя округъ сѫ се поискали петъ. Наопаки, въ цифрите на жителитѣ отъ Търновски округъ като не сѫ влѣзли жителитѣ отъ женский родъ и тая цифра като била около 53 хил. то и отъ Търновски округъ сѫ се поискали петъ прѣставители. До колко това е правилно и какъ трѣба да се рѣши тоя въпросъ, това е работа на Намѣстника на Н. Сиятелство, заключи г. Стояновъ по тоя въпросъ и прѣминъ на други.

Той казва, че провѣрката у документите трѣбвало да стане не отъ привременното бюро, което е избрано само да пише протоколитѣ, а отъ нарочна комисии, която да записва тѣзи документи въ особенъ реестъ. Само такваазъ провѣрка трѣбва да се счита за дѣйствителна.

Г. Никола Стойчовъ обяви, че много време се губи на нѣкои работи, когато трѣбаше да се гледа само на изработването на правилника, който той нарѣче уредникъ на Събранието. Той мисли, че безъ правилникъ нищо не може да се свърши правилно.

На това г. Славейковъ побърза да отговори, че има работи, дъто тръбва да се побърза, нъ има и таквизи, надъ които тръба по добре да се помисли и въ които бързанието може да е една голема гръшка. Въпросите, съ които Събранието се е занимавало до сега не съ толкови маловажни, колкото се струва на г. Стойчева. Напротивъ тий съ много важни и обсъждането им не е никакъ губение време.

Тука се представи отъ нѣколко депутати проектъ за вътръшенъ регламентъ на Събранието и отъ подпредсѣщателя се направи питание къмъ Събранието — да ли тръба да се прочете този проектъ сега, или по напрѣдъ да се напечата и тогава да се чете.

По желание на большинството отъ депутатите проектъ се прочете и върху него станахъ слѣдующитѣ бѣлѣжки и прѣглѣдания:

Г. Горбановъ предложи да се напечати по скоро този проектъ;

Г. Цанковъ каза да се избере комиссия да разгледа и подложи на разискване въ Събранието;

Г. Грековъ приложи, че тая комиссия тръба да свърши работата си до Петъкъ, 16 того, и да представи проекта на Събранието непремѣнно въ този денъ;

Г. Балабановъ възрази, че срокъ на комиссията не тръба да се дава, защото таквизи работи не ставатъ въ къси и опрѣдѣлени срокове и защото никѫде такзови правило не е прието. Той предлага да се остави комиссията напълно свободна въ своите занятия и въ времето, което е потребно за разглеждане на проекта;

Г. Грековъ отговори на това, че срокъ тука е нуженъ, за да се знае, кога пакъ тръба да се събератъ депутатите на засѣдание;

Г. Горбановъ предложи да се даде време на комиссията до идущий Пондѣникъ, 19 того, нъ

Г. Лукановъ отговори, че този срокъ е много дълъгъ, че прѣглѣданието и написването на такъвъ регламентъ не е толкова тежка работа, за да не може да стане въ единъ денъ, и че срока на тръба да се продължава по много отъ Петъкъ, 16 того;

Най послѣ Г. Славейковъ, за да сближи двѣтѣ страни, забѣлѣжи, че срока за представление на прѣглѣданий регламентъ ще зависи твърдѣ много отъ лицата които ще влѣзватъ въ комиссията.

На туй Г. Балабановъ забѣлѣжи, че прочетениятъ проектъ като не е до тамъ пъленъ, може да се разгледа въ опрѣдѣлено време, нъ не и да се утвърди отъ комиссията, защото туй право принадлежи само на Събранието.

Г. Грековъ отговори, че много му е чудно това, дъто г. Балабановъ се показва толкова вѣщъ въ недостатъците на нѣкои регламенти, а не може да си обясни задачата на каква да е комиссия. Съки знае, че комиссията само разглѣда и приготви единъ работж, нъ никога не утверждава тая работж. Утвърждането е дѣло на Събранието, което е опрѣдѣлило комиссията.

Г. Андр. Стойновъ намира за нужно да каже, че комиссията тръбва да пригответи регламента, да го напечати и разладе на депутатите прѣди да се при-

стъпни къмъ обсъждането му въ Събранието, каквото съки има време да си помисли върху членовете на реглумента по съвестно и съ по голъмо знание на работджъ да се произнесе върху нещ.

На защитванието на иръдсъдателя, какъ да се направи съ прочетени реглументъ, г. Балабановъ отговори, че таквизи реглументи излизатъ обикновено изъ срѣдъ Народното Събрание, а не му се даватъ отънъ, и заради това той е съгласенъ съ Андр. Стоянова и прѣдлага да се избере комиссия, която да приготви нужния реглументъ въ сичкътъ му пълнотъ.

Туй мнѣние прието, появи се въпросъ за числото на лицата които трѣба да съставятъ тая комиссия. Едни казвахъ, че послѣдната трѣба да състои отъ три лица, други отъ 5, трети най послѣ отъ 7. Това послѣдното желание като се поддържаше отъ по много депутати, то се прие отъ сички и се удобри.

По исканието на събранието членоветъ на комиссията се избрахъ съ явни гласоподаване и за таквизи се избрахъ следующите депутати:

Г. г. К. Стоиловъ

М. Балабановъ
Д. Грековъ
Т. Икономовъ
Т. Начевичъ
П. Каравеловъ и
Д. Щанковъ

на които и се обяви отъ прѣдсъдателя, по съгласие съ събранието, че резултата на тѣхниятъ трудъ, сир. приготвени реглументъ, трѣба да се прѣдстави на Събранието въ Събота, на 17 того.

Слѣдъ това Н. Блажество като обяви, че слѣдоющето засѣдане на Събранието ще стане въ събота на 17 того въ 10 часа прѣди пладнъ, закри и распусти Събранието.

Никъкви забѣлѣжки не се направихъ при прочитане на настоящий дневникъ.

Предсъдателъ: **Анонимъ Видинский.**

Подпрѣдсъдателъ: Митрополитъ Варненски и Преславски **Симеонъ.**

Секретари: **Т. Икономовъ**

Архимандритъ Константинъ.